

[Hans Knudsen.]

at skatteydere med store indkomster får større fordel af fradraget end skatteydere med små indkomster. Jeg forstår ikke, at man ikke hellere vil være konsekvent som den højtærede finansminister og gå ind for en fast skatteprocent for sådanne gevinster.

Ændringsforslagene nr. 9 og 10 er konsekvenser af de lige omtalte ændringer.

Der er enighed om ændringsforslag nr. 8. Herved imødekommes et ønske om, at forskudsafskrivninger på bestilte skibe og herunder naturligvis ikke alene fragtskibe, men også fiskerskibe, kan foretages, når ordren på skibet er på mindst 200 000 kr. i stedet for som nævnt i forslaget 1 mill. kr.

Ændringsforslag nr. 11 går ud på, at kommunerne skal have $\frac{1}{3}$ af den 30 pct.s beskatning, der er foreslået, og jeg mener, at uanset om man er tilhænger af denne beskatningsform eller ej, er det rimeligt, hvis den bliver gennemført, at kommunerne får en andel, der svarer nogenlunde til den andel, som de ville få, hvis fortjenesten blev tillagt indkomsten. Mon ikke mindretallet alligevel kunne tilslutte sig i hvert fald dette ændringsforslag? Hvis det skulle blive forkastet, vil kommunerne jo slet ikke få nogen andel.

Endelig foreslår den højtærede finansminister med tilslutning af hele udvalget, at ikrafttrædelsesterminen rykkes 14 dage frem, således at de skatteydere, der afslutter deres regnskabsår i sidste halvdel af september måned, kan komme med et år tidligere end efter det oprindelige forslag.

Ændringsforslag nr. 14, stillet af mindretallet, må vi fra flertallets side afvise. Vi er klar over, at der er et problem med de avancer, der i visse tilfælde opnås, bl. a. når en mindre skipper — og vel navnlig en fiskeskipper — lægger op eller hans enke skal realisere skibet. Der kan være tilfælde, hvor beskatningsreglerne efter forslaget vil virke hårdt, men sådanne tilfælde kan eller bør efter vor mening ikke fastlægges i paragraffer. Her må de enkelte forhold være afgørende. Disse tilfælde må behandles individuelt, og den højtærede finansminister har da også under udvalgsarbejdet og i betænkningen givet tilsagn om at lempe reglen — statsskattelovens § 37 vil her kunne anvendes — når avance-

beskatningen er af afgørende betydning for skatteyderens eller hans efterladtes økonomi. Jeg mener, at dette tilsagn er meget værd, og jeg går ud fra, at det navnlig vil være det i de tilfælde, hvor det drejer sig om fiskeskippere, der lægger op, eller om fiskerenker.

Hermed har jeg redegjort både for ændringsforslagene og for de motiveringer, der ligger til grund for flertallets indstilling. Jeg håber, at lovforslaget, når vi har stemt om disse ændringsforslag, vil have fået en udformning, som oppositionen kan føle sig så tilfreds med, at vi i enighed kan gennemføre disse nye afskrivningsregler.

Til lovforslaget om investeringsfonds foreligger der kun 4 ændringsforslag i betænkningen.

Ændringsforslaget under nr. 1, om at forhøje det beløb, som over investeringsfonden kan benyttes til forlods afskrivning, fra minimum 500 kr. til 800 kr., hænger nøje sammen med den tilsvarende bestemmelse i afskrivningsloven om anskaffelser, der kan afholdes over driftsregnskabet. Dette ændringsforslag er udvalget enig om.

For dette lovforslags vedkommende er uenigheden koncentreret om maksimumsgrænsen for henlæggelserne. Mindretallet foreslår, at de 15 pct. af overskuddet, som efter forslaget kan henlægges, forhøjes til 20 pct. Flertallet er derimod enig med den højtærede finansminister om, at vi i hvert fald må begynde med de 15 pct., der svarer til præmiering af opsparing; denne er jo endda begrænset ved et maksimumsbeløb. En eventuel forhøjelse må efter vor mening overvejes i forbindelse med andre former for præmiering af opsparing, som vi kommer til at arbejde med i den kommende samling.

Der er i udvalget enighed om at tiltræde en lille ændring, som den højtærede minister har foreslået under ændringsforslagene nr. 3 og 4, der angår frigelser fra investeringsfonden inden 10 års terminens udløb. Bestemmelserne i § 11 vil nok kunne virke temmelig hårdt i enkelte tilfælde, men ved de nu foreslåede ændringer bliver der mulighed for at dispensere, hvis det efter henlæggelsen viser sig, at skatteyderen ikke har mulighed for at investere på grund af særlige indtrufne omstændigheder.

Med denne redegørelse for ændringsfor-